

[Jeppe Kristensen]

Trods denne overskuelighed i lovforslaget fremgår det klart, at rejsekunderne effektivt er sikret mod økonomiske følger af et rejsebureaus finansielle sammenbrud, at loven mindst muligt griber ind i rejsebranchens struktur, og at administrationen bliver enkel og overskuelig og derfor kan udføres uden den helt store udgift.

Endelig vil jeg nævne, at vi er tilfredse med, at rejsegarantifonden placeres uden for den statslige forvaltning og oprettes som en privat, selvejende institution.

Jeg vil ikke gå ind på detaljer i de enkelte paragraffer, men henvise til, at vi måske vil diskutere nogle af punkterne under et kommende udvalgsarbejde; men vi vil støtte lovforslaget og give det en velvillig og hurtig behandling.

Kjelgaard (KF):

Danske charterselskaber og danske rejsearrangører i det hele taget har inden for den sidste snes år været med til at gøre verden mindre. Gennem en form for masseproduktion er det lykkedes at få priserne på ferierejser uden for landets grænser ned på et niveau, hvor alle uden undtagelse kan være med. Denne udvikling har i allerhøjeste grad bidraget til en større forståelse af problemerne i andre lande og uden tvivl også bidraget til en bedre forståelse af de politiske problemer, der drøftes inden for EF, inden for de nordiske lande og i FN. Jeg ved ikke, hvor mange millioner mennesker der derigennem har fået deres personlige verden gjort større, men det er mange, og det skal pionererne inden for dansk chartertrafik absolut ikke have utak for.

Nu foreligger der så et lovforslag, der skal bevirke, at turister ikke bare sendes ud af landet, men også får en vis garanti for, at de kommer hjem igen. Det er ikke et lovforslag om en garanti- eller forsikringsordning, men et offentligt forslag om etablering af en privat, selvejende institution. Jeg vil gerne sige til handelsministeren med det samme, at hvis en sådan privat, selvejende institution som den, der her foreligger forslag om, virkelig var det eneste saliggørende på området, er jeg overbevist om, at charterselskaberne, rejsebureauforeningen og andre rejsearrangører havde opfundet konstruktionen for længe siden uden lovinitiativ. Det har man ikke

gjort, og det siger noget om, at den foreslåede ordning ikke er den helt rigtige.

Handelsministeren siger i fremsættelsestalen, at der er tre hovedsynspunkter, der har dannet basis for lovforslaget.

For det første, at ordningen effektivt sikrer forbrugerne i de tilfælde, hvor rejsebureauet går ned, under forudsætning af at fondsbestyrelsen om nødvendigt tilvejebringer tilstrækkelig kapital ved optagelse af lån i et pengeinstitut. Hvis der for sådan et lån skal stilles statsgaranti eller anden uomtvistelig sikkerhed, er det ganske rigtigt, som hævdet af andre ordførere, at der så ikke længere er tale om noget privat foretagende.

For det andet, at ordningen ikke bør få indflydelse på konkurrencen inden for rejsebranchen, men skal være neutral i forhold til strukturudviklingen på området.

Og endelig for det tredje, at ordningen er udformet sådan, at den medfører mindst mulig administration. Det sidste hovedsynspunkt har vor sympati: mindst mulig administration. Men det punkt kan efter min mening opfyldes bedre og enklere, hvis det er det enkelte rejsebureau, der selv stiller sikkerhed eller garanti for et større beløb end de foreslåede 100.000 kr. Det gør mange andre virksomheder på andre områder. Så kan ordningen gennemføres, uden at hver enkelt rejse skal belastes med en ny afgift.

Jeg ved ikke, hvor mange danskere der på årsbasis rejser udenlands, men jeg har i dagspressen set et tal på omkring 1 million. Det er mange. Alligevel skal der kun nogle få hundrede mislykkede rejser til at foranledige et lovforslag som det foreliggende. Er det rimeligt? Nogle få hundrede udgør ikke engang 1 promille af samtlige rejser, der gennemføres. Er det så rimeligt at indføre nyt bureaukrati for de resterende 999 promille, der afvikles planmæssigt? Der er noget galt med proportionerne.

Den svenske ordning med en rimelig garantistillelse for det enkelte bureau er bedre, også selv om den nu er under revision. Mig bekendt drejer revisionen sig om en kollektiv forsikringsordning på noget, der ligner 25 mill. kr., og det er en ordning, der ikke engang vil koste 1 kr. pr. rejse.

Påstanden om, at man ved køb af en rejse løber en større risiko end ved køb af andre ting, holder heller ikke. Ved leje af et sommerhus eller en båd præsterer man også en